

Víc než jen dobrý trénink

Ismael uviděl, jak si žena otřela čelo. Jeho chuť promluvit si s ní zesílila. „Mám opravdu pocit, že bychom měli,“ řekl. Vzal papá za ruku a zamířil k ní. „Dobrý den, paní,“ řekl jí Ismael a zamával na ni. Žena ani nezvedla oči. „Co chceš?“ Ismaelovi bylo jasné, že není moc šťastná. To ho ale nezastavilo. „Chtěl jsem vám říct, že to děláte moc hezky!“ Tentokrát se na něj žena podívala. Ismael se usmál. „Děkujeme vám, že se o park staráte!“

Žena jeho úsměv opětovala. „Děkuju,“ řekla. Pak se začala usmívat ještě víc. „Moc děkuju.“ Ismael měl radost, když šli s papá domů. „Myslím, že to, co jsi jí řekl, pro ni bylo důležité,“ řekl papá. „Jsem rád, že jsi poslechl ten pocit, který jsi měl.“ „Já taky.“ Ismael se na okamžik zamyslel. Pak se zeptal: „Myslíš, že to byl Duch Svátý?“ Papá přikývl. „Občas nám Duch Svátý vnukne myšlenku, abychom někomu pomohli. A přesně to jsi udělal.“ Ismael se usmál. Promluvit s tou paní byla maličkost, ale povzbudilo ji to. A naslouchání Duchu Svatému povzbudilo i jeho! ●

Carolina Maldonado Leyesová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v Bolívii.

Ismael se usmál, když vyšel ven na slunce. Společně s papá (tatínkem) zamířili do parku. Cestou se Ismael držel papá za ruku a nesl si míč. Ismael trávil čas s papá rád – zvláště když hráli fotbal.

Když přišli do parku, Ismael se rozhlédl. Kousek od fotbalového hřiště nějaká paní plela záhon. Po chodníku šla rodina. Na fotbalovém hřišti ale nikdo nebyl. Ismael a papá budou mít na trénink spoustu místa!

„Jdeme na to?“ zeptal se papá.

„Ano!“ Ismael se ze všech sil rozběhl k hřišti. Trénoval klíčky a pokutové a rohové kopy.

Papá kopl silně do míče. Ten přeletěl Ismaelovi přímo nad hlavou!

„Dojdu pro něj,“ řekl Ismael. Doběhl do rohu hřiště a míč zvedl. Uviděl, že paní stále kope motýčkou do hlíny. Vypadala unaveně.

„Teď budu v bráně já,“ zavolal papá. „Schválně, jestli mi dáš gól!“

Ismael přiběhl zpátky a kopl míč k brance. Papá se po něm natáhl, aby ho vyrazil, ale o kousek minul.

„Góóóóó!“ Ismael se radoval, když míč rozvlnil síť. Za chvíli byla hodina pryč. „Tak půjdeme domů,“ řekl papá.

Ismael se zadíval zpátky na ženu na záhonu. *Pracovat na slunci není tak zábavné jako hrát fotbal*, pomyslel si. Chtěl ji trochu rozveselit. Pak dostal nápad.

„Papá, myslíš, že ta paní pracuje dobře?“ zeptal se. „Cože?“ Papá pohlédl směrem k oné ženě. „Aha, to ano!“

„Myslím, že bychom jí to měli jít říct!“ zvolal Ismael. „My si ale potřebujeme pospíšet domů. Mamá na nás čeká,“ řekl papá.

